

ANTONÍN JIŘÍČEK

Pan Jiříček se narodil 14. června 1941 v Lipencích, kde žije celý život. První čtyři roky života prožil za 2. světové války. Vzpomínek má z této doby velmi málo, co si ale pamatuje, je, když se se svou rodinou schovával ve sklepě kvůli obavě z bombardování, to bylo velmi nepříjemné.

Základní školu vychodil v Lipencích a poté se vydal na učiliště do Radotína. Tam se vyučil zámečnickem, ale šel ještě studovat na dva roky na Smíchov, aby si mohl dodělat maturitu. Pan Jiříček byl poslán na vojnu, kde kupodivu nebyl vojákem, ale kuchařem, což vůbec nečekal. Zjistil, že ho vaření baví. Po vojně mu byla v Klatovech nabídnuta práce kuchaře, což ihned přijal. Pan Jiříček vnímal pražské jaro neutrálně, ale když přijely ruské tanky, tak to vůbec nečekal a byl v šoku. I přesto žil normálně svůj život a scházel se s přáteli. Než se pan Jiříček dostal k dobrovolným hasičům, tak ho přemluvili, aby šel pracovat na generální ředitelství Československé vzduchotechniky, kde měl na starosti učiliště v Česku a na Slovensku, která objížděl a vyžadoval zprávy, což mu přineslo hodně známých. Když jel jednou z práce domů, tak potkal kamaráda, který ho zatahl do hasičárny. V hasičárně ho přemlouvali, ať se přidá k dobrovolným hasičům, až nakonec podepsal papíry a od té doby je dobrovolným hasičem. Pan Jiříček se neúčastnil sametové revoluce, ale už v 70. letech z komunistické strany vystoupil. Po sametové revoluci se pan Jiříček živil jako mistr v radotínském učilišti, kde kdysi sám studoval, a po čase se stal i ředitelem.

Pan Jiříček teď prožívá šťastně svůj důchod. Čas většinou tráví kutilstvím na zahradě a dnešní generaci by vzkázal, ať jsou hlavně slušní a nepovyšují se nad druhé.